

„**Ő mindig
közel van
hozzánk**”

Életige

„Ahol ketten vagy hárman
összegyűlnek az én nevemben,
ott vagyok közöttük.”

(Mt 18,20)

2006. január

1

Isten jelenléte
köztünk nem
korlátozódik egy
történelmi
korszakra, Jézus
fizikai jelenlétének
idejére itt a földön.

**Ő mindig velünk
marad.**

Hol találkozhatunk
vele?

Jézus útmutatásokat ad az általa
alapított közösségnek, vagyis az
egyháznak: olyannak akarja, amelyet
Igéje gyűjt egybe, és az Eukarisztia
körül egyesül.

Jézus nekünk adta az Eucharisziát,
ezzel a Szeretet-Isten minden
forrását ki is merítette?

Nem: Az Eucharisziában ő velünk
lehet, amikor felkeressük őt, és
közösségbe kerülhetünk akár minden
nap is.

**De az ember élete sokoldalú:
tanulni kell, munkába járni,
játsszani, pihenni kell.**

És ekkor is találkozhatunk vele.
Jézus, Isten fia, ezt gondolhatta:

Én mindig az **emberekkel**
szeretnék lenni, **osztolni**
aggodalmaikban, **tanácsot adni**
nekik, velük járni az utcákat,
belépni házaikba, **jelenlétemmel**
felvidítani őket.

Ha ketten vagy hárman összejönnek az
én nevemben, és **készek egymást az
életüknél is jobban szeretni**, akkor én
mindig velük leszek!

Csodálatos dolog, hogy Jézus mindig
velünk lehet. **Sosem leszünk egyedül.**
Mindig érezhetjük erejét és hatalmát,
láthatjuk jelenlétének különleges
hatásait.

Jézus mindig közöttünk lehet.

Van azonban egy **feltétel**: ő akkor van
köztünk, amikor találunk valakit, egy
barátot, akivel **közösen akarjuk az ő
jelenlétét** közöttünk.

**De tudjuk, hogy gyakran egyedül
maradunk. Például az iskolában nincs
senki, aki így gondolkodna. Akkor
Jézus elhagy minket?**

Nem! Ő akkor is közel van. Bárkivel
találkozunk, **ő rejtőzik** benne.

**Ő úgy veszi, hogy amit másoknak
tettünk, azt neki tettük. Amilyen
mértékben szeretünk másokat, olyan
mértékben növekszik a szívünkben a
Jézus iránti szeretet.**

Történet egyszerű, hogy...

A „Gyerekek az egységért” Mozgalomhoz
tartozunk Észak-Olaszország egy kis
városában. Régóta elhatároztuk, hogy Jézus
új parancsolatát fogjuk élni, vagyis úgy fogjuk
egymást szeretni, mint ahogy ő szeretet
minket. Így az egyesült világ egy kis darabkája
épül közöttünk. Ezért kéthetente találkozunk
nálunk, hogy eltöltsünk egy kis időt azzal,
hogy mindenki elmondhassa, hogyan próbálta
az Evangélium szavait élni, hogyan próbált
szeretni.

Számunkra nagyon fontos, hogy megosszuk
egymással tapasztalatainkat: megerősíti
egymás közötti egységünket, és adott esetben
túllendít a nehézségeken.

Az által, hogy az evangéliumot
gyakorlatban is meg akarjuk valósítani,
felfedezzük, hogy milyen szép szeretni
azokat, akikkel nap, mint nap találkozunk.
Az időt néni, akinek átadjuk helyünket a
buszon. Az idegent, akivel az
útkereszteződésben találkozunk. Az
osztálytársat, aki nem tud megoldani egy
problémát. A barátot, aki kissé
követelődzőnek tűnik. A testvérünket, akivel
osztozunk a szobán. Lehet, hogy furcsa, de
azokat a tanárokat is, akik ellenszenvesnek
tűnnek.

Lehet, hogy ezekkel a tapasztalatokkal nem
kerülünk be a történelemkönyvekbe, de a
köztünk létrejött egység öröme százszor
nagyobb a nehézségnél.

Mirco, Alex, Mario és Vincenzo